

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 4 năm 2020

Số 493

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chơn lý là gì?
- 2) Chơn tánh nằm ở đâu?
- 3) Nguyên do gì xảy ra chiến tranh?
- 4) Làm sao mới chứng minh được tội phạm?
- 5) Muốn có sự hòa bình thì phải làm sao?
- 6) Muốn vượt qua tai nạn thì phải làm sao?
- 7) Quý thương muôn loại phải thương bằng cách nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 16-06-2002 7: 15 AM 1) Hỏi: Chơn lý là gì? Đáp: Thừa chơn lý là không bao giờ thay đổi. Kệ: Chơn lý vững bền không chuyển động Cần khôn vũ trụ vẫn tham tòng Trời cao tận độ vẫn thông dong Chuyển hóa không ngừng tự ngoài trong.	Atlantic city, 17-06-2002 5: 45 AM 2) Hỏi: Chơn tánh nằm ở đâu? Đáp: Thừa chơn tánh nằm ở trung tâm bộ đầu đã tập trung do cơ tạng kết thành. Kệ: Tập trung cơ tạng đã hình thành Sắc giới phân minh tự thực hành Rắc rối không còn trong ý thức Thành tâm tu luyện giúp thân hành.
Atlantic city, 18-06-2002 8: 15 AM 3) Hỏi: Nguyên do gì xảy ra chiến tranh? Đáp: Thừa nguyên do xảy ra chiến tranh vì lòng tham của loài người. Kệ: Chiến tranh tạo khổ triển miên động Phá giới lưu thông khắp các vòng Không tiến lại lùi trong động loạn Đấu tranh vô lý không giờ an.	Atlantic city, 19-06-2002 8: 25 AM 4) Hỏi: Làm sao mới chứng minh được tội phạm? Đáp: Thừa căn cứ theo sự tham dâm của người và luật nhân quả. Kệ: Hành động bất chánh tự hại mình Khó yên khó tiến không minh tình Luân lưu động loạn khó trình tiến Bất ổn khó tu khắp các miền.
Atlantic city, 20-06-2002 9: 35 AM 5) Hỏi: Muốn có sự hòa bình thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn có sự hòa bình thì phải tự sửa tâm luyện tánh, thông suốt nguyên lý của Trời Đất, thì mới thực thi được sự hòa bình trên mặt đất. Kệ: Hòa bình tự thức mới an yên Giải giới trước ô tự cảm hiền Đời đạo thực hành không chuyển động Phân minh đời đạo tự thông dong.	Atlantic city, 21-06-2002 9: 50 AM 6) Hỏi: Muốn vượt qua tai nạn thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn vượt qua tai nạn thì phải biết thanh lọc từ xác lẫn điển của nội tâm. Kệ: Tâm xác lẫn hồn vui tiến hóa Trí tâm khai mở trí an hòa Thành tâm phục vụ kẻ gần xa Chuyển thức quy nguyên tự thức hòa.
Atlantic city, 22-06-2002 8: 45 AM 7) Hỏi: Quý thương muôn loại phải thương bằng cách nào? Đáp: Thừa quý thương muôn loại bằng thực hiện tâm từ bi. Kệ: Từ bi thực hiện quý yêu thương Đời đạo phân minh chuyển rõ đường Tâm trí phân minh rõ quý thương Thành tâm phục vụ tự gieo gương.	

MÃU ÁI 211

*Thế tình chơn giải tùy duyên
Có sanh có diệt nối liền căn cơ
Hồn thời tạm sống bơ vơ
Gắng tu tự giải đến giờ tiến thắng.*

Sự lo âu và sự tiến giải cũng sẽ tùy duyên chuyển hóa; nghịch thuận tương giao, sanh khắc đồng hòa cũng phải do nơi thiên thời địa lợi, chứ không bao giờ muốn mà được ngay đâu.

*Tu thời kiên nhẫn bền lâu
Sửa tâm sửa tánh nhiệm màu khai minh
Bình tâm sửa tánh càng linh
Chơn tình cõi mở đẹp xinh vui cười.*

Sự trong lành và thật thà hòa đồng với tất cả thì không bao giờ đánh mất sự sáng suốt và tình thương cả.

*Chuyển giao giao chuyển phân hòa
Phật Đà giải thích gắng mà tự tu
Tu cho sớm đạt tiến bù
Tình thương chơn thật tánh ngu chẳng còn.*

Sự chơn chánh là sự bình giải, còn sự gian trá là sự động loạn, khó mà thực thi theo nguyên ý của Vô Vi.

(Chép lại từ tập thơ và tài liệu xưa do bạn đạo Việt Nam sưu tầm. – Sài Gòn, ngày 19/4/1975)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý ..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

S, ngày

Kính thưa ông Tám,

Con đã nhận được thư ông Tám, con rất mừng! Không có quà gì làm con vui hơn! Về sự ăn uống của con ông Tám đã cho con biết thế nào là ăn cho đúng để tiêu hóa và không hại cơ thể! Lúc chưa có thư của ông Tám, con ăn cơm buổi trưa, con đã cho nước canh và nhai không kỹ nuốt không, vì ban trưa thời gian của con rất ít! Con còn đi làm! Từ nay con sẽ cố gắng nhai kỹ hơn.

Từ ngày ba con mất, có một bà bạn đạo già ở chung một thời gian, còn bây giờ con ở một mình! Nơi con ở, con đã viết thư thưa ông Tám rồi: là nơi sinh ở sống đưa lên hơi thúì, và khi độc làm đen các đồ si và đèn bấm. Như vậy có hại cho cơ thể của con không? Xin ông Tám cho con được rõ.

Con vẫn công phu hằng đêm, nhưng con không bao giờ dậy đúng giờ được 1 tuần lễ, có đêm trễ đến gần 4 giờ sáng, con rất buồn, nhưng con không bỏ bữa nào cả. Con tự nghĩ, con hãy còn bé bổi và con ngồi vẫn tối đen. Nhưng bộ đầu của con thì có lúc nóng, lúc mát, những lúc mát con ngồi rất khoẻ! Con tự biết mỗi người mỗi căn, chắc kiếp trước con ác ôn còn đồ nên kiếp này con phải long đong, nếu không gặp ông Tám con đã tiêu rồi!

Hồi năm 1973 ở TĐ Hòa Hưng ông Tám có nói con phải đi chữa bệnh thần kinh. Con đã không đi vì hoàn cảnh chỉ có hai cha con mà con phải đi làm nữa! Nói đúng ra tại hồi đó con không tin (vì con là kiểm ngân ngân hàng, đếm tiền được thì chắc không sao! Vừa phần con làm biếng đi chữa bệnh nữa!) Bây giờ nó ảnh hưởng đến sự công phu của con, con không trụ tâm được, ngồi mà đầu óc con nghĩ lung tung. Nhớ đến bài thơ ông Tám cho con ở TĐ Nguyễn Biểu, ghép tên con:

Nguyễn sa vào điển mê nan giác

Thị trí quân lưu ý khó bàn

L lụy chuyện đời càng gặp khổ

Bài thơ rất dài, con chỉ chép ba câu thôi. Coi thơ con bây giờ mới hiểu duyên nghiệp con rất nặng nề. Con nhờ Thầy bạn giúp đỡ con và con cũng cố gắng chiến đấu bản ngã để hoá giải một phần nào nghiệp quả của con, và con cũng cố gắng tu tâm sửa tánh trở về chân ngã tìm đường giải thoát, sớm gặp Thầy, bạn ở cõi trên học đạo! Thế mà con như con rùa bò, cứ ngồi ì một chỗ, đi không được, hay nằm chiêm bao lung tung, có khi thấy ba con nữa! Như vậy là ba của con chưa siêu thoát, và con vẫn ở cõi thế gian.

Ông Tám ơi! Nếu con không gặp ông Tám và hành pháp này thì giờ này con đâu có ngồi đây viết thư thưa ông Tám và tâm sự kể lể này, kia, nọ v.v... Con rất xúc động được thư ông Tám, vì con từ nhỏ thiếu tình thương, có cha mẹ con không gần và không được nghe những lời nói dịu dàng của cha mẹ, con rất yếu đuối, mê tình thương, bên ngoài con lạnh lùng, bên trong rất tình cảm.

Cách đây năm năm, con có gặp một bạn đạo họ L, con rất yêu thương và kính mến bạn ấy rất nhiều, con thầm ao ước được bạn ấy làm chồng, cùng nhau đời đạo song tu. Có lẽ bạn ấy hiểu ý con, nên đã giúp đỡ con bằng cách tình yêu hướng thượng thay vì hướng hạ như thường tình của thế gian v.v... và hàng tuần đến chơi nói chuyện để dẫn dắt con. Bài học này con học cũng chặt vật Thầy ạ! Có lúc khóc thầm, buồn tủi và ghen nữa. Bây giờ thì con đỡ nhiều và thầm cảm ơn bạn ấy rất nhiều và bạn ấy thương con chân thật như tình đồng đạo "vì diệu thâm thâm" như Thầy đã từng nói ở TĐ. Nhờ bạn ấy, con sửa đổi tính xấu của con, nhưng vẫn chưa trọn lành để được xuất hồn lên cõi trên học đạo. Con đang cố gắng tu tâm sửa tánh để đi đến chỗ quân bình trong tư tưởng và thanh tịnh trong tâm hồn, để sớm gặp Thầy gặp bạn khỏi mắc cở. Con

nhớ Thầy nhưng gặp mắc cỡ lắm vì cái chậm tiến của con.

Hiện tại óc con vẫn còn nghe loáng thoáng tiếng nói: khi thì chọc phá con, khi thì khen con. Con nhớ lời Thầy nói năm xưa ở TĐ Hoà Hưng là đừng có nghe, hay là lâu không nghe lại nhớ. Họ biết hết cả ý nghĩ trong đầu óc và đồn rùm lên, con cũng biết, nhưng con tỉnh bơ đi, làm như họ nói ai đâu không phải mình, làm thình, đi làm bình thường. Bên ngoài thôi Thầy ạ, còn bên trong con chưa được như bên ngoài. Bây giờ con đang tập trong ngoài chỉ là một thôi. Con đang cố gắng để khỏi phụ Thầy và bạn đã hết lòng giúp đỡ con! Nên con chấp nhận và thầy kệ hết những gì phức tạp.

Bây giờ con quay vào trong sửa tâm, sửa tánh để mong hội ngộ Thầy bạn. Hiện tại con đang bệnh gan và ruột, bao tử, con cũng thầy kệ luôn, không chú ý tới và lo ăn uống cho đúng và đủ thôi, cố gắng bỏ tham ăn, và cũng trợ thuốc một phần nào thôi. Vì đời sống ở đây phức tạp và khó khăn lắm.

Con xin ngưng bút. Con kính chúc Thầy được vui mạnh.

Con.. N T L.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

V K, ngày

L con,

Ông Tám đã nhận được thư của con, được biết tâm thân con bất ổn, cần phải thanh lọc nhiên hậu mới thực hành thiền. Vậy ông Tám gửi kèm theo đây một cuốn phương pháp uống nước chanh để cho con xem theo đó và thực thi cho đúng. Nếu tại VN không có maple syrup thì con lấy đường mạch nha hay là nước mía thay thế. Con cố gắng thực thi đúng đắn rồi chỉ lại những người bên nhà, và chỉ pháp thiền cho họ sau khi thanh lọc. Còn chỗ ở thì con cố gắng tìm chỗ thanh sạch, tránh sự hồi hám tu hành mới được tinh tấn.

Chúc con vui khoẻ.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

ÁNH SÁNG

Ta là ánh sáng tại trần
Không lo tu luyện chuyên cần khai tâm
Tự mình tạo thế tự làm
Giữ phần mê chấp lại tầm đấu tranh
Tự mình từ bỏ ý thanh
Tranh nhau động loạn sử sanh đủ điều
Mất làm tai động lưới yêu
Xét ra mới thấy lý siêu hơn người
Miệng thời ướm nở nụ cười
Chê khen ngoại cảnh người người loạn tâm
Chẳng còn ý thức nguyên âm
Trời ban ánh sáng diệu thâm định hồn
Vô sanh vô diệt sanh tồn
Như lai bản chất quy hồn hóa sanh
Tự tan tan tự thực hành
Đó đây là một cơ tranh của Trời
Giải mê phá chấp hợp thời
Sanh tồn bất diệt mở lời nhủ khuyên
Nguyên căn sống động giác huyền
Như lai thực chất sống yên đời đời
Trí tâm học hỏi nơi nơi
Mô ni ngọc quý thanh thoi dung hòa
Ta là ánh sáng phân qua
Giải thông đời đạo chan hòa tình thương.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.02 PHẨM GIỚI

12. CHUYỆN CON NAI CÂY ĐA (Tiền Thân Nigrodhamiga) (tiếp theo)

Sống với Nigrodha...,

...
Nhà vua, một hôm đi đến gần trú xứ của Tỳ kheo ni, nghe tiếng của đứa trẻ, và hỏi các đình thần. Các đình thần biết câu chuyện, thưa lại với vua:

- Tâu Đại Vương, vị Tỳ kheo ni trẻ ấy sanh được một đứa con trai. Đây là tiếng khóc của đứa trẻ.

- Nay các khanh, nuôi con là một chương ngại cho các Tỳ kheo ni. Chúng ta sẽ nuôi dưỡng nó. Vua giao đứa trẻ cho các thiếu phụ bà con và bảo nuôi dưỡng nó lớn như một hoàng tử. Đến ngày đặt tên, nó được tên là Kassapa, nhưng được biệt danh là hoàng tử Kassapa, vì được nuôi dưỡng như một hoàng tử. Khi lên bảy tuổi, Kassapa xuất gia với bậc Đạo Sư, và khi đầy đủ tuổi, được thọ Đại Giới. Thời gian đi qua, vị ấy trở thành một nhà thuyết pháp tài giỏi giữa các nhà thuyết pháp. Rồi bậc Đạo Sư ấn chứng cho vị ấy:

- Nay các Tỳ kheo, vị này là đệ nhất trong các đệ tử thuyết pháp của Ta, tức là Hoàng tử Kassapa.

Hoàng tử Kassapa, nhờ kinh Vammika (Kinh Trung Bộ, số 23) chứng quả A-la-hán. Tỳ kheo ni, mẹ vị ấy, nhờ phát triển Thiền quán, chứng quả cao nhất. Trưởng lão Cumarakassapa, giữa giáo pháp Đức Phật, sáng chói như mặt trăng rằm giữa hư không.

Một hôm, sau buổi ăn, trên con đường đi khát thực trở về, đức Như Lai khuyến giáo các Tỳ kheo xong, đi vào Hương Phòng. Sau khi được lời khuyến giáo, Tăng chúng sinh hoạt trong các gian phòng ban ngày, hay gian phòng ban đêm của họ. Vào buổi chiều, họ hội họp tại Pháp đường, và tán thán đức hạnh của Đức Phật:

- Nay các Hiền giả, Đề-bà-đạt-đa tự mình không phải là Phật, lại không có kham nhẫn, lòng từ bi, lòng từ mẫn, đã khiến cho Trưởng lão Cumarakassapa và Trưởng lão ni gần bị hại. Nhưng bậc Chánh Đẳng giác tự mình là bậc Pháp Vương, lại thành tựu kham nhẫn, lòng từ bi, lòng từ mẫn, đã trở thành chỗ nương tựa cho hai vị ấy.

Bậc Đạo sư, với uy nghi của Đức Phật, đi vào Pháp đường, ngồi xuống trên chỗ đã soạn sẵn, và hỏi:

- Nay các Tỳ kheo, các ông đang ngồi luận bàn chuyện gì?

Các Tỳ kheo thưa:

- Bạch Thế Tôn, chúng con bàn đến công đức của Thế Tôn.

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Như Lai mới trở thành chỗ nương tựa cho hai người ấy, nhưng trong quá khứ cũng vậy.

Các Tỳ kheo yêu cầu Thế Tôn làm sáng tỏ vấn đề này. Thế Tôn trình bày rõ câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahamadatta trị vì ở Ba-la-nại, Bồ Tát sanh làm một con nai. Khi từ bụng mẹ sanh ra, con nai có màu sắc vàng, mắt của nó giống như hòn châu báu, sừng màu trắng bạc, miệng đỏ như tấm màn nhung, móng chân láng trơn như màu sơn mài, đuôi giống như đuôi con trâu rừng (Yak), thân to lớn bằng con nghé. Nó sống trong rừng, được vây quanh với năm trăm con nai và được gọi là nai chúa Nigrodla (Cây Đa). Không xa bao nhiêu, có một con nai khác, với năm trăm con nai tùy tùng và được gọi là nai Sakha (Nhành), nai này cũng màu sắc vàng.

Lúc bấy giờ vua Ba-la-nại thường hay săn bắn nai, không có thịt nai thì không ăn cơm. Hằng ngày vua triệu tập dân thành dân tỉnh lại, đình chỉ công việc của mọi người và vua thích đi săn bắn. Mọi người suy nghĩ: “Vua này đình chỉ công việc của chúng ta; chúng ta hãy gieo bẫy mồi và đặt nước uống cho các con nai trong vườn, đuổi nhiều nai vào trong ấy, đóng cửa lại và bắt dẫn chúng đến vua”.

Như vậy, họ gieo cỏ làm bẫy mồi, đặt nước uống khắp vườn, cho sắp đặt cửa, đem theo những người trong thành, tay cầm côn, gậy và các loại binh khí khác đi vào rừng tìm nai, họ bao một vòng vây khoảng độ một dặm để bắt đàn nai bị vây ở giữa, và như vậy họ vây quanh chỗ ở của đàn nai Nigrodha và đàn nai Sakha.

(còn tiếp)

